

Uittreksel Wet op de lijkbezorging.

Op het particuliere initiatief is de Wet op de lijkbezorging van toepassing. Dit betekent:

Artikel 8.

1. Op de kist of een ander omhulsel van het lijk wordt een registratienummer aangebracht, dat correspondeert met het nummer, vermeld op een bijgevoegd document dat tevens de namen, de data van geboorte en overlijden van de overledene dan wel de geslachtsnaam van de doodgeborene bevat, nadat is vastgesteld dat het document betrekking heeft op het lijk.
2. Tot begraving of crematie wordt niet overgegaan dan nadat de houder van de begraafplaats de overeenkomst heeft vastgesteld tussen het op de kist of het omhulsel vermelde registratienummer en het nummer, vermeld op het document, bedoeld in het eerste lid.
3. Indien er reden is om aan te nemen dat de gegevens op het document dan wel op de kist of het omhulsel niet juist zijn, vindt zo mogelijk de identificatie van het lijk plaats door twee personen die de overledene bij leven hebben gekend, in tegenwoordigheid van de houder van de begraafplaats of het crematorium.

Artikel 11.

Geen begraving van het lijk zonder schriftelijk verlof van de ambtenaar van de burgerlijke stand.

Artikel 16.

Begraving geschiedt niet eerder dan 36 uren na het overlijden en uiterlijk op de 6^e dag na het overlijden.

Artikel 17.

1. Na een arts te hebben gehoord kan de burgemeester van de gemeente, waar het lijk zich bevindt, voor de begraving of crematie daarvan een andere termijn stellen. Begraving of crematie binnen 36 uur na het overlijden staat hij echter niet toe dan in overeenstemming met de officier van justitie.

Artikel 18.

1. In de lijkbezorging wordt voorzien door de degene die het in artikel 11m bedoelde verlof aanvraagt, dan wel door degene, die redelijkerwijs geacht kan worden in diens plaats te zijn getreden. De lijkbezorging geschiedt overeenkomstig de wens of de vermoedelijke wens van de overledene, tenzij dat redelijkerwijs niet gevergd kan worden.
2. Onder lijkbezorging wordt voor de toepassing van deze paragraaf begrepen het geven van bestemming aan de as van een gecremeerd lijk.

Artikel 23, lid 1.

Begraving geschiedt op een begraafplaats.

Artikel 24.

De begraafplaatsen worden onderscheiden in gemeentelijke en bijzondere.

Artikel 25.

Het is verboden een begraafplaats, die niet op de voet van het bepaalde bij of krachtens deze wet is aangelegd of in gebruik genomen, als zodanig ter beschikking te stellen of te gebruiken.

Artikel 27.

1. De houder van een begraafplaats houdt een register bij van alle daar begraven lijken, met een nauwkeurige aanduiding van de plaats waar zij begraven zijn.
2. Het in het eerste lid bedoelde register is openbaar.
3. Het register van een bijzondere begraafplaats wordt bij opheffing van de begraafplaats overgebracht naar het archief van de gemeente waarin die begraafplaats was gelegen.

Artikel 37.

1. Een bijzondere begraafplaats kan slechts worden aangelegd en in stand gehouden door een kerkgenootschap dan wel door een privaatrechtelijke rechtspersoon of een natuurlijk persoon.

Artikel 40.

1. Voor het aanleggen of uitbreiden van de bijzondere begraafplaats wordt slechts grond gebruikt, die daartoe door de gemeenteraad is aangewezen.
2. Burgemeester en wethouders kunnen maatregelen voorschrijven, welke nodig zijn teneinde de grond geschikt te maken om als begraafplaats te dienen.

Artikel 41.

Voor het in gebruik nemen van de bijzondere begraafplaats of van een gedeelte daarvan is de toestemming van burgemeester en wethouders nodig. Deze toestemming wordt slechts geweigerd, indien niet aan de wettelijke voorschriften is voldaan.

Artikel 43.

3. Van de sluiting van een andere begraafplaats wordt terstond mededeling gedaan aan burgemeester en wethouders.